

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 1 ມີນາ 2026 (3-1-2026)

ພຣະເຈົ້າຊົງບໍ່ຮິສຸດ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກສັ່ງທັງປວງ ແລະສົມຄວນໄດ້ຮັບການນະມັສການຂອງເຮົາ.
ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອໃດຄືຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ເຈົ້າກິນຈາກຊຸດຖ້ວຍທີ່ຈົບງາມໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ?

ຂ້ອຍຈຳບໍ່ໄດ້ວ່າຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ຊຸດຖ້ວຍແຕ່ງງານຂອງພວກເຮົາແມ່ນເວລາໃດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຂ້ອຍບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຮູບແບບຂອງມັນເປັນແນວໃດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນຕັ້ງຢູ່ຊັ້ນເທິງສຸດຂອງຕູ້ເພື່ອໃນກໍລະນີທີ່ປະທານາທິບໍດີ ຫຼືຫົວໜ້າລັດໃດໆມາຢ້ຽມຢາມ. ຄວາມກົງກັນຂ້າມກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະຖືກແຍກຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກຄືກັບຊຸດຖ້ວຍທີ່ດີ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັນທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ເຄີຍແຕກຫັກເລີຍ. ພຣະອົງມີຄ່າຫຼາຍກວ່າເງິນຊັ້ນດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ພຣະອົງຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການຢູ່ທີ່ນັ້ນພຽງແຕ່ໃນໂອກາດພິເສດເທົ່ານັ້ນ; ພຣະອົງຕ້ອງການຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທຸກໆຄາບເຂົ້າ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເພງສັ່ງເສີນ 99:1-3

1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເຈົ້າຊີວິດ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍກໍສະທ້ານຢ້ານກົວ ພຣະອົງປະທັບເໜືອເຊຣູບິມ ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຫວັ່ນໄຫວ
2. ພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ໃນຊີໂອນ ພຣະອົງສູງເດັ່ນຢູ່ເໜືອປະຊາຊາດທັງປວງ 3. ໃຫ້ເຂົາສັ່ງເສີນພຣະນາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະໜ້າຢ້ານຢຳຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງສັກສິດ.

ໃນຂະນະທີ່ບົດເພງສັ່ງເສີນຫຼາຍບົດຊີ້ບອກວ່າໃຜຂຽນ, ແຕ່ບົດເພງສັ່ງເສີນບົດທີ 99 ບໍ່ແມ່ນນຶ່ງໃນນັ້ນ. ພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າສະຖານທີ່ເດີມສໍາລັບມັນແມ່ນຫຍັງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາມີຕົວຊີ້ບອກບາງຢ່າງ. ການອ້າງອີງເຖິງຊີໂອນ (ຂໍ້ 2) ແລະການນະມັສການພຣະເຈົ້າທີ່ "ພູເຂົາສັກສິດຂອງພຣະອົງ" (ຂໍ້ 9) ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າບົດເພງສັ່ງເສີນນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຊ້ໃນການນະມັສການຢູ່ພຣະວິຫານໃນເຢຣູຊາເລັມ. ສັງເກດວ່າເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຊີໂອນ (ຊື່ອື່ນອີກສໍາລັບກຸງເຢຣູຊາເລັມ), ພຣະອົງຊົງສູງສົ່ງເໜືອປະຊາຊົນທັງປວງ. ພຣະອົງບໍ່ມີຂີດຈຳກັດອຳນາດຕັດສິນ, ແລະການນະມັສການຂອງພຣະອົງບໍ່ສາມາດບັນຈຸຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສະເພາະໃດນຶ່ງໄດ້. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພຣະເຈົ້າເອງບໍ່ສາມາດບັນຈຸໄວ້ໄດ້. ໃນວັນທະຫັມຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີການເຕືອນວ່າພວກເຮົາຄວນຈະສັ່ນສະເທືອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປະຊາຊົນຂອງໂລກຖືກບັນຊາໃຫ້ສະທ້ານຢ້ານກົວ (ຂໍ້ 1). ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ການສະທ້ານຢ້ານກົວມັກຈະເປັນການຕອບສນອງຕໍ່ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ໃນເພງສັ່ງເສີນນີ້, ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າ ("ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກຄອງ," ຂໍ້ 1). ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ກ້າເຂົ້າຫາພຣະອົງຢ່າງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຫຼືຢ່າງທະລື່ງ. ເມື່ອຜູ້ຂຽນເພງສັ່ງເສີນໄດ້ອະທິບາຍເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທັບຢູ່ລະຫວ່າງເຊຣູບິມ, ແຜ່ນດິນໂລກກໍຖືກບັນຊາໃຫ້ສັ່ນສະເທືອນ. ພ້ອມກັບຄວາມຢ້ານກົວແລະການສັ່ນສະເທືອນ, ຄຳວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກຄອງ" ຄວນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຽງສຸກແລະຄວາມໝັ້ນໃຈ. ອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເດັດຂາດ, ແລະບໍ່ວ່າຈະວຸ້ນວາຍປານໃດກໍຕາມ. ແລະອອກຈາກການຄວບຄຸມຂອງໂລກອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າ, ພຣະເຈົ້າຍິ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງພຣະ

ອົງ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງປົກຄອງ. ເຊຣູບິມເປັນເທວະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ສິນລະປະຂອງການຟື້ນຟູແລະບັດວັນແຫ່ງຄວາມຮັກກໍເຮັດໃຫ້ມັນຜິດຜົນໃນການສະແດງຕົວຂອງເຊຣູບິມ. ພວກເຂົາບໍ່ເປັນຕາຮັກ ແລະບໍ່ເປັນຕາກອດ "ເທວະດານ້ອຍ", ປະກອບອາວຸດພຽງແຕ່ຄັນທະນູກັບລູກທະນູທີ່ມີປາຍເປັນຮູບຫົວໃຈ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ເຊຣູບິມທີ່ຖືກອ້າງວ່າປົກປ້ອງທາງເຂົ້າສວນເອເດນແມ່ນ ປະກອບອາວຸດດ້ວຍ "ດາບທີ່ແກວ່ງມີແສງໄຟ" (ປຖກ 3:24). ສະບັບການແປຕ່າງໆກ່ຽວກັບຕໍາແໜ່ງບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າເມື່ອສັມພັນກັບເຊຣູບິມ. ບາງຄົນເວົ້າວ່າພຣະອົງຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຊຣູບິມ. ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າຢູ່ເທິງຫຼືເໜືອກວ່າ. ມັນສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດຂອງເອເຊກຽນທີ່ພຣະເຈົ້ານັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງແລະໄດ້ຮັບການສນັບສນູນໂດຍເຊຣູບິມ. ບໍ່ວ່າເຊຣູບິມຈະເຄື່ອນໄປທາງໃດ, ບັນລັງກໍຍ້າຍໄປນຳພວກເຂົາ (ເອເຊກຽນ 1:26). ການເນັ້ນໜັກໃໝ່ຂອງຄວາມຄິດນີ້ວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມສະຫງ່າງາມບໍ່ສາມາດຖືກຈຳກັດໄວ້ຢູ່ບ່ອນດຽວ! ເຮົາຈະຕອບສນອງຄວາມບໍ່ວິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ? ອັນທີ່ນຶ່ງ, ພວກເຮົາຕອບສນອງດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, ດ້ວຍຄວາມນັບຖື, ດ້ວຍຄວາມຖອມຕົວ: "ໃຫ້ປະຊາຊົນສະທ້ານຍ້ານກົວ" (ຂໍ້ 1). ອັນທີສອງ, ພວກເຮົາຕອບສນອງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ຄວາມສຸກ, ການສັອສິນແລະການນະມັສການທີ່ອຸດົມສົມບູນ: "ໃຫ້ພວກເຂົາສັອສິນພຣະນາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະໜ້າຍ້ານຢ່າຂອງພຣະເຈົ້າ" (ຂໍ້ 3). ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າສົມຄວນ ແລະຕ້ອງການຄວາມສະທ້ານໃຈທີ່ໜ້າປລາດ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

2. ເພງສັອສິນ 99:4-5

4. ຂ້າແດ່ກະສັດຜູ້ຊົງມະຫິດທິຣິດ ຜູ້ຊົງຮັກຄວາມຍຸຕິທັມ ພຣະອົງຊົງສະຖາປະນາຄວາມທ່ຽງທັມ ພຣະອົງຊົງປະກອບຄວາມຍຸຕິທັມ ແລະຄວາມຊອບທັມຂຶ້ນໃນຢາໂຄບ 5. ຈົ່ງຍິພຣະກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ນະມັສການທີ່ແທ່ນຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງບໍ່ວິສຸດ.

ມີການເວົ້າຫຼາຍຢ່າງໃນບໍ່ເທົ່າໃດປີທີ່ຜ່ານມາກ່ຽວກັບລະບົບຍຸຕິທັມໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ພວກເຮົາມັກຈະໄດ້ຍິນຄຳຖາມທີ່ຍົກຂຶ້ນມາກ່ຽວກັບວ່າຜູ້ໃດຢູ່ເໜືອກົດໝາຍ. ທີ່ນັ້ນມີລະບົບຍຸຕິທັມຫຼາຍ-ຂັ້ນບໍ່ ທີ່ຄົນຜູ້ນຶ່ງຖືກລົງໂທດໜ້ອຍລົງ (ຫຼືບໍ່ມີໂທດເລີຍ) ກ່ວາຄົນອື່ນທີ່ຖືກຕັດສິນໂທດໃນອາຊະຍາກັມດຽວກັນ? ລະບົບຍຸຕິທັມໄດ້ "ເປັນອາວຸດ" ເປັນເຄື່ອງມືໃນການແກ້ແຄ້ນທາງການເມືອງບໍ່? ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຕອບຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ແນວໃດ, ຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາກຳລັງຖາມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສອງສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ. ທຳອິດ, ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງການຄວາມຍຸຕິທັມ ແລະຄວາມທ່ຽງທັມ, ຫຼືຢ່າງໜ້ອຍພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາເຮັດແບບນັ້ນ. ອັນທີສອງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຍຸຕິທັມຖືກຮັບໃຊ້ເລີຍໄປ, ຫຼືຢ່າງໜ້ອຍພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດແບບນັ້ນ. ການແປອີກອັນນຶ່ງຂອງຂໍ້ທີ 4 ແມ່ນ "ອຳນາດຂອງກະສັດແມ່ນຄວາມຮັກໃນຄວາມຍຸຕິທັມ."² ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງ, ຄວາມຮັກໃນຄວາມຍຸຕິທັມແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ກະສັດມີອຳນາດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານອີກອັນນຶ່ງທີ່ວ່າພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນ "ຕາມແບບລັກສນະຂອງພຣະເຈົ້າ" (ປຖກ 1:27). ພວກເຮົາມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຊອກຫາຄວາມຍຸຕິທັມເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ສ້າງພວກເຮົາຮັກຄວາມຍຸຕິທັມ. ຄວາມຮັກໃນຄວາມຍຸຕິທັມນີ້ມີຮາກຖານຢູ່ໃນລັກສນະ ແລະຄຸນລັກສນະຂອງພຣະອົງ. ເວົ້າອີກວິທີນຶ່ງແມ່ນ, "ພຣະເຈົ້າກະທຳໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນ."³

(1) ພຣະເຈົ້າຮັກຄວາມຍຸຕິທັມເພາະວ່າພຣະອົງຍຸຕິທັມ. (2) ພຣະເຈົ້າສາມາດສ້າງຄວາມຍຸຕິທັມໄດ້ເພາະວ່າພຣະອົງຮູ້ທຸກຢ່າງ ແລະຮັກແພງຢ່າງສົມບູນ. ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຕັດສິນຜິດພາດ. (3) ພຣະເຈົ້າຈັດການຄວາມຍຸຕິທັມຢ່າງສົມບູນເພາະວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດ. ມະນຸດພວກເຮົາຢາກໄດ້ຄວາມຍຸຕິທັມ ແລະຄວາມທ່ຽງທັມ. ຖ້າເຈົ້າສົງສັຍເຮືອງນັ້ນ, ໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປທີ່ເຈົ້າເດີນທາງ, ໃຫ້ນັບຈຳນວນປ້າຍໂຄສະນາສຳລັບທະນາຍຄວາມທີ່ທ່ານຜ່ານໃນນຶ່ງຊົ່ວໂມງ! ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມຍຸຕິທັມ ແລະຄວາມທ່ຽງທັມແທ້ໆ ບໍ່ເມື່ອເວົ້າເຖິງບາບຂອງພວກເຮົາເອງ? ພຣະຄັມພິສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າການລົງໂທດທີ່ຍຸຕິທັມສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມຕາຍ (ໂຣມ 6:23). ແຕ່ພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາຕາມທີ່ບາບຂອງພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບ (ເພງສັອສິນ 103:10). ແທນທີ່ຈະ, ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງມາຈ່າຍຄ່າໂທດສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາ.

ນັ້ນຍຸຕິທັມບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ! ການລົງໂທດໄດ້ຖືກຈ່າຍແລ້ວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຈ່າຍໜີ້ສິນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈ່າຍໄດ້. ແຕ່ມັນຍຸຕິທັມບໍ່, ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າບາບຂອງພວກເຮົາ? ບໍ່, ຈົ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພຣະຄຸນ ແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ. ການຕອບສນອງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມຍຸຕິທັມແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ຄໍາຕອບທີ່ເໝາະສົມພຽງຢ່າງດຽວຄື "ຈົ່ງຍົກຍ້ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ; ຄູ່ເຂົ້ານະມັສການທີ່ແທ່ນຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ" (ຂໍ້ 5). ຢ່າລືມວ່າຂໍ້ທີ 1-2 ຂອງເພງສັຣເສີນນີ້ແມ່ນກ່າວເຖິງປະຊາຊົນທັງປວງໃນໂລກ. ຄວາມຍຸຕິທັມແລະຄວາມທ່ຽງທັມຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສໍາລັບທຸກຄົນ; ດັ່ງນັ້ນ, ການສັຣເສີນແລະການນະມັສການຈົ່ງຄວນໄດ້ຮັບຈາກທຸກຄົນ. ໃນຄວາມໝາຍຕົວຈິງ, ບ່ອນວາງພຣະບາດແມ່ນສ່ວນຕໍ່າ. ຂອງເພີນີເຈີຢູ່ທາງໜ້າຂອງບັນລັງໄດ້. ມັນເປັນບ່ອນທີ່ກະສັດໄດ້ພັກຜ່ອນຕີນຂອງລາວ. ໃນບົດກະວີຂອງພຣະຄັມພິເດີມ, ການອ້າງອີງເຖິງຕີນຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດໝາຍເຖິງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ມັນເຮັດໃນເອຊາຍາ 66:1; ຫຼືມັນອາດຈະອ້າງເຖິງເຢຣູຊາເລັມ, ດັ່ງທີ່ມັນເຮັດໃນເພງສັຣເສີນ 132:7. ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຮູບພາບນີ້ແນວໃດ, ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງຈື່ໄວ້ແມ່ນວ່າເມື່ອພວກເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຢືນຢູ່. ພວກເຮົາຕ້ອງຄູ່ເຂົ້າລົງ. ພວກເຮົາກື້ມຫົວລົງດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ. ບໍ່ມີທ່າທາງທີ່ເໝາະສົມອື່ນເມື່ອພວກເຮົາພົບກັບອໍານາດອະທິປະໄຕຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະອົງ, ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຍຸຕິທັມໃນໂລກແນວໃດ?

3. ເພງສັຣເສີນ 99:6-9

6. ໂມເຊ ແລະອາໂຣນຢູ່ໃນພວກປະໂຣທິດຂອງພຣະອົງ ຊາມູເອນຢູ່ໃນພວກທີ່ທູນອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງດ້ວຍ ທ່ານຮ້ອງທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຊົງຕອບທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ. 7. ພຣະອົງສັ່ງກັບທ່ານທີ່ໃນເລົາເມກ ທ່ານທັງປວງໄດ້ຮັກສາບັນດາພຣະໂອວາດຂອງພຣະອົງ ແລະກົດເກນທີ່ພຣະອົງປະທານແກ່ທ່ານ. 8. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍ ພຣະອົງຊົງຕອບທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຍົກໂທດທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ແຕ່ຊົງເປັນຜູ້ສນອງການກະທໍາຜິດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ. 9. ຈົ່ງຍໍພຣະກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະນະມັສການທີ່ພູສັກສິດຂອງພຣະອົງ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາບໍ່ຮື້ສຸດ.

ໃນຂໍ້ 1-3, ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ເໜືອກວ່າ. ພຣະອົງຖືກແຍກຕັ້ງໄວ້, ເໜືອສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທັງໝົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງສະຖິດຢູ່. ຄວາມສະຖິດໝາຍເຖິງຄວາມໄກ້ຊິດແລະການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງ. ມັນເນັ້ນໜັກວ່າພຣະເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງທ້າວທັນໃນໂລກແລະໃນຊີວິດຂອງບຸກຄົນ. ໃນຂໍ້ 6-9, ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໄດ້ລະບຸຕົວຢ່າງສາມຢ່າງຂອງຄົນທີ່ "ຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບພວກເຂົາ" (ຂໍ້ 6). ທັງສາມຢ່າງຂອງພວກເຂົາເປັນຜູ້ໄກ້ເກັ່ງລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ. ພວກເຂົາອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນນາມຂອງປະຊາຊົນ-ໂມເຊເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກການອົບພະຍົບ, ອາໂຣນເປັນປະໂລທິດຄົນເລວີຄົນທໍາອິດ, ແລະຊາມູເອນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນທໍາອິດ. ບາງທີເຈົ້າອາດຈະຄິດວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົນທະນາກັບໂມເຊແລະຄົນອື່ນໆເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ. ຫຼັງຈາກທີ່ທັງໝົດ, ໂມເຊໄດ້ຂຽນພຣະທັມທໍາເຫຼັ້ມທໍາອິດຂອງພຣະຄັມພິ! ແຕ່ໃຫ້ສັງເກດໃນຂໍ້ທີ 6 ວ່າຄໍາສັ່ນໆທີ່ວ່າ "ໃນບັນດາ." ໂມເຊແລະອາໂຣນແມ່ນ "ໃນບັນດາປະໂລທິດຂອງພຣະອົງ." ຊາມູເອນແມ່ນ "ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຮ້ອງຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ." ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຫຼາຍກວ່າສາມຄົນນີ້ໃນພຣະຄັມພິ. ແລະນອກພຣະຄັມພິລະ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໄພ່ພົນແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຫຼາຍລ້ານຄົນທຸກໆມື້, ບໍ່ຮູ້ຊື່ຕລອດປວັດສາດ, ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີສຽງທີ່ໄດ້ຍິນ, ແລະພຣະເຈົ້າຍັງກ່າວຢູ່ໃນທຸກມື້ນີ້ຜ່ານທາງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງແລະໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມໝັ້ນໃຈໄດ້ຫຼາຍເທົ່າກັບໂມເຊ, ອາໂຣນ, ແລະຊາມູເອນວ່າເມື່ອພວກເຮົາຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະຕອບພວກເຮົາ! ຂໍ້ທີ 7-8 ອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າຂັດແຍ້ງກັນ, ຖ້າບໍ່ຂັດແຍ້ງກັນ. ຂໍ້ທີ 7 ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ທີ່ "ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະກົດລະບຽບທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ." ການເຊື່ອຟັງແມ່ນເງື່ອນໄຂເບື້ອງຕົ້ນ. ສໍາລັບການໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າ

ເວົ້າ. ແຕ່ຂໍ້ທີ 8 ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າເປັນ "ຜູ້ແກ້ແຄ້ນຕໍ່ການກະທຳທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ." ບໍ່ມີຄວາມຂັດແຍ້ງຢູ່ທີ່ນີ້. ແທນທີ່ຈະ, ນີ້ແມ່ນຮູບພາບທີ່ຊັດເຈນຂອງວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າພົວພັນກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຫ້າວຫັນໃນໂລກ ແລະໃນຊີວິດຂອງບຸກຄົນ, ພຣະອົງສາມາດ ແລະລົງໂທດບາບໄດ້. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮັກຄວາມຍຸຕິທັມ. ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄັ້ມ ພິທີ່ເວົ້າກັບພຣະອົງຕໍ່ທ້າຍກໍຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດແມ່ນເມື່ອ ໂມເຊ ແລະອາໂຣນບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃຫ້ກຽດແກ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ກົດກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ສັນຍາໄວ້ (ຈິດເຊັນບັນຊີ 20:1-13). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນໄດ້ອະທິບາຍວ່າພຣະ ເຈົ້າເປັນ "ພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ອະພິຍພວກເຂົາ" (ຂໍ້ 8). ການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນສັນຍານຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນການຂາດມັນ. ພໍ່ແມ່ທຸກຄົນທີ່ຮັກລູກ ຈະລົງໂທດລູກທີ່ກຳລັງເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ ຫຼືຄົນອື່ນຕົກຢູ່ໃນ ອັນຕະລາຍ, ແລະພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ປົກຄອງທີ່ສົມບູນແບບທີ່ສຸດຂອງທຸກຄົນ, ກໍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ. ເມື່ອເຮົາສາລະພາບແລະກັບໃຈ, ພຣະເຈົ້າ ຈະໃຫ້ອະພິຍບາບຂອງເຮົາສເມີ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ປ່ຽນແປງຜົນສະທ້ອນທີ່ບາບຂອງເຮົາກໍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ. ໃນພຣະຄຣິດ, ເຮົາເຫັນການລົງໂທດບາບຂອງພຣະເຈົ້າແລະການໃຫ້ອະພິຍບາບຂອງພຣະອົງສຳລັບຄົນບາບ.

ການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຮົາເປັນຫຼັກຖານຂອງຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະອົງແນວໃດ?

ຂໍ້ທີ 9 ເກືອບຄືກັນກັບຂໍ້ທີ 5 ດ້ວຍການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຍົກຍ້ອງ ແລະນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັບຮູ້ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ. ໃນຂໍ້ທີ 5, ພວກເຮົານະມັສການທີ່ "ບ່ອນວາງພຣະບາດ" ຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂໍ້ທີ 9, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ນະມັສການທີ່... "ພູເຂົາສັກສິດ." ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອເຊີນໂມເຊໃຫ້ຂຶ້ນມາຫາພຣະອົງ (ອພຍ 19:20), ພຣະອົງຈຶ່ງເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາ. ຜ່ານທາງພຣະເຢຊູ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເອງສາມາດເຂົ້າເຖິງພວກເຮົາໄດ້. ພຣະ ອົງເປັນຜູ້ທີ່ເໝືອກວ່າ, ແຕ່ພຣະອົງກໍຍັງສະຖິດຢູ່. ຮາເລລູຢາ!

ການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້ານຳພາເຈົ້າໃຫ້ຕອບສນອງໃນການນະມັສການໃນທາງໃດແດ່?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຖືກແຍກອອກຈາກທຸກສິ່ງອື່ນໃດ ແລະສົມຄວນໄດ້ຮັບການນະມັສການຈາກພວກເຮົາ. ແຕ່ພຣະອົງເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃກ້ ເພື່ອພຣະອົງຈະສາມາດຮັບການນະມັສການຈາກພວກເຮົາ. ນີ້ແມ່ນບາງວິທີທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດໃນອາທິດນີ້.

ສັນລະເສີນ. ໃນອາທິດນີ້, ປິດຟັງພອດແຄສ, ວິທະຍຸສົນທະນາ, ແລະເພງເກົ່າໆທີ່ທ່ານມັກ, ແລະສ້າງລາຍການເພງທີ່ເນັ້ນໜັກເຖິງ ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອເຈົ້າຄ້າງຢູ່ໃນການຈະລາຈອນຣົດຕິດ ຫຼື ເຮັດວຽກບ້ານ, ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະອົງ! ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພຣະ ເຈົ້າຖືກແຍກອອກຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກ, ແຕ່ພຣະອົງກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບເຈົ້າເຊັ່ນກັນ.

ເຊື່ອຟັງ. ທ່ານກຳລັງດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນບາງພື້ນທີ່ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າໃນການບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງສາລະພາບແລະກັບໃຈ, ແລະ ໄວ້ວາງໃຈວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນກວ່າ.

ອະທິຖານ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ໂມເຊ, ອາໂຣນ, ແລະ ຊາມູເອນ ເປັນຜູ້ອະທິຖານລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ຄົນ, ຈົ່ງອະທິຖານໃນອາ ທິດນີ້ເພື່ອໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ຫຼົງຫາຍໄປຂອງເຈົ້າ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA